

Súd: Okresný súd Topoľčany  
Spisová značka: 2T/55/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010273  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková  
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010273.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou v trestnej veci obžalovaného C. E., nar. XX.XX.XXXX v L., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.09.2019, takto

### r o z h o d o l :

obžalovaný  
C. E., narodený XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Y. XXX,  
toho času odo dňa 02.03.2019 vo väzbe v Ústave na výkon  
väzby Nitra

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

od presne nezistenej doby približne od polovice mesiaca november 2018 do 01.03.2019 v obci Y., okres Topoľčany v priestoroch rodinného domu č. XXX, ako aj na iných miestach, po tom, čo sa ho manželka - poškodená T. E. spýtala, či má frajerku, ju začal slovné a fyzicky napádať tým spôsobom, že ju takmer každodenne udieral päťou alebo otvorenou dlaňou do rôznych častí hlavy, do pliec, brucha alebo ju kopol do nôh, pričom jej vulgárne nadával slovami „ty kurva špinavá cigánska, cigánska kurva, tlstá piča, cigánska kurva vyjebaná, pričom vulgárne nadával aj na adresu ich detí, súčasne sa poškodenej vyhrážal, že ju zabije a potom zabije aj deti, okrem toho jej zlomil mobilný telefón a rozstrihal SIM kartu, v neustálených dňoch mesiaca február 2019 ju postupne udrel kovovým kutáčom do ľavého stehna, sklenným hrnčekom do kolena, drevom do krbu po ľavej ruke, sotil ju tak, že si udrela nos do skrinky, taktiež jej priložil kuchynský nôž ku krku pod ľavým uchom a prepichol jej kožu, súčasne jej pod hrozbou zabitia zakazoval samej chodiť preč z domu, pričom naposledy ju udrel päťou ruky do hlavy dňa 01.03.2019 v obci G. pri obchode z toho dôvodu, že v ten deň v obci V. navštívila svoje sestry, následne ju udrel opakom ruky po tvári na autobusovej zastávke, ťahal ju domov za oblečenie a vyhrážal sa je zabitím, v dôsledku konania obvineného, ku ktorému malo dôjsť v mesiaci február 2019 poškodená T. E., utrpela zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív tváre a nosa ľahkého charakteru, pomliaždenie mäkkých tkanív s povrchovým krvným výronom v oblasti vonkajšej strany ľavého stehna ľahšieho charakteru, v strednej tretine s krvným výronom asi 6 cm v priemere, v dolnej tretine s krvným výronom asi 4 cm v priemere, s dobou liečenia do jedného týždňa, navyše jej spôsobil fyzické bolesti, nechutenstvo, nespavosť, vyvolal u nej strach, obavy o svoj život a zdravie, ako aj a život detí a v dôsledku konania obvineného poškodená trpí úzkostne-depresívnou symptomatikou mierneho až stredne ťažkého stupňa, pocitmi existenciálnej neistoty, hypohedómiou (zníženou schopnosťou tešiť sa), pocitmi viny, bezcennosti, zlyhania, zvýšenej sebakritiky, intrapsychickej tenzie, podráždenosti, obavy z budúcnosti a tendenciou vyhnúť sa miestu traumy,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie kopaním, údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktorým ohrozil jej fyzické alebo psychické zdravie,

tým spáchal :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

Za to sa mu ukladá :

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 2, 3 písmeno f) Trestného zákona u k l a d á obžalovanému zákaz kontaktu s poškodenou T. E., narodenou XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Y. XXX v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 2, 4 písmeno a), j) Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze:

- nepriblížiť sa k poškodenej T. E., narodenej XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Y. XXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej,

- počas skúšobnej doby podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Okresný súd Topoľčany, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 99/19/4406, prejednal na hlavnom pojednávaní trestnú vec vedenú proti obžalovanému C. E..

Obžalovaný C. E. (ďalej len „obžalovaný“) na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd po splnení všetkých zákonom upravených podmienok prijal a súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Dokazovanie bolo vykonané iba v súvislosti s výrokom o treste a ochrannom opatrení, nakoľko poškodená si náhradu škody do skončenia vyšetrovania v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku, neuplatnila.

V súvislosti s rozhodovaním o treste a ochrannom opatrení súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej T. E. ako aj oboznámením listinných dôkazov, vrátane znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých C.

K osobe obžalovaného bolo na základe vyššie špecifikovaného dokazovania zistené, že jeho manželstvo s poškodenou bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 10P/43/2019-66 zo dňa 24.04.2019, ktorým boli dve maloleté deti obžalovaného a poškodenej zverené do osobnej starostlivosti poškodenej a obžalovanému bola určená povinnosť platiť výživné v sume celkovo 80 eur mesačne. Predmetný rozsudok však doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Pred vzatím do väzby žil obžalovaný s poškodenou v spoločnej domácnosti v rodinnom dome, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve matky obžalovaného, poškodenej a tretej osoby. Poškodená je na neplatenej rodičovskej dovolenke, obžalovaný bol do vzatia do väzby zamestnaný a pracoval u zamestnávateľa W.. I. G. - G., so sídlom

Q. 1, L.. Zo strany uvedeného zamestnávateľa je hodnotený kladne, pričom zamestnávateľ sa zároveň vyjadril, že v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu, je ochotný obžalovaného opätovne zamestnať a zároveň mu poskytnúť aj ubytovanie.

Zo správy z miesta trvalého bydliska - Obce Y. vyplýva, že obžalovaný nebol za svoje správanie predvolaný na komisiu verejného poriadku, ani na jeho správanie nebola podaná žiadna sťažnosť.

Z ÚVV a ÚVTOS Nitra je obžalovaný počas jeho pobytu vo väzbe hodnotený kladne, neboli podané žiadne pripomienky k jeho správaniu a vystupovaniu.

Z lustrácie priestupkov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku.

V odpise registra trestov má obžalovaný evidované 3 odsúdenia z roku 2005, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/7/2005 z 18.02.2005 pre trestný čin podľa § 197a ods. 1, 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest v trvaní 5 mesiacov a určením skúšobnej doby, ktorý mu bol následne premenený a uvedený trest odňatia slobody vykonal dňa 15.06.2006, kedy bol z neho podmiennečne prepustený, pričom v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa osvedčil. Následne bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/122/2005 zo dňa 25.10.2005 uznaný vinným rovnako z trestného činu podľa § 197a ods. 1, 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. z a čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok v l. NVS, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 15.06.2006 a v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa osvedčil. Posledné odsúdenie obžalovaného bolo trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/1/2017 zo dňa 16.01.2017 pre prečin podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody trvaní 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, v ktorej skúšobnej dobe sa osvedčil.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil vykonané dôkazy, nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pričom obžalovaný z hľadiska formy zavinenia konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko v prejednávanej veci sa obžalovaný ku skutku priznal a tento aj oľutoval, preto bolo potrebné pri úvahách o druhu a výmere trestu postupovať podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je zároveň potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane života, zdravia i majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Trestného zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3, 4 Trestného zákona).

V danom prípade súd dospel k záveru, že vzhľadom na oboznámené správy a charakteristiky na obžalovaného, napriek jeho predchádzajúcim odsúdeniam, nie je aktuálne potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, tento by bol za daných okolností ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného neprimerane prísny. Súd má za to, že na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti, je postačujúci trest odňatia slobody s podmienečným odkladom, pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného a uloženia zákazu podľa § 51 odsek 2, 3 písmeno f) Trestného zákona a povinností v zmysle § 51 odsek 2, 4 písmeno a), j) Trestného zákona. Takto uložený trest zároveň umožní obžalovanému zaradiť sa späť do pracovného života a tým aj riadne plniť vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, pochádzajúcim z manželstva s poškodenou.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.